

Sborový dopis 9/18

MĚSÍČNÍK SBORU KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA / ROČNÍK 30

ÚVODNÍK

Máme vliv

A nyní vás svěřuji Bohu a slovu jeho milosti, které má moc vás zbudovat a dát vám dědictví mezi všemi posvěcenými. (Sk 20,32)

Jděte a číňte učedníky ze všech národů... (Mt 28,19)

Potřebujeme ve svém životě vzít vážně v Bibli všechna zaslíbení, požehnání, instrukce a povzbuzení spolu s napomenutím.

Končí prázdniny a začíná běžný provoz školního roku. Tato změna se netýká jen žáků, studentů a jejich rodičů, ale tento rytmus nějak ovlivňuje nás všechny. Skončily tábory a regionální dovozené a sbor začíná žít svým pravidelným životem včetně některých mimořádných kurzů. Studenti se vrací mezi své spolužáky, pracující mezi své kolegy, lidé v důchodu často z různých chat a letních bytů zpět do místa svého trvalého bydliště. A jsme v pravidelném kontaktu s určitým okruhem lidí kolem nás. Určitě v rodině a sboru, ale také ve škole a práci, mezi svými sousedy a známými, někdo v nějakém sportovním oddíle apod. A ať chceme, nebo ne, máme na tyto lidi vliv. Otázka tedy nestojí, zda vliv máme, ale zda jsme si ho vědomi a jaký vliv to je.

Své okolí více než tím, co děláme, ovlivňujeme tím, kým jsme. A kým jsme, můžeme ovlivnit. Pavel při rozlučce se staršími sboru v Efesu neříká jen pozitivní věci. Zmiňuje i to, že ve sboru a přímo ve vedení povstanou lidé, kteří budou jednat svévolně a budou poškozovat sbor. A dává rady, jak se ochránit od vlivu takových lidí a jak ochránit i sebe, abychom se takovými lidmi nestali. Pavel efezské starší svěřuje do ochrany Bohu a slovu jeho milosti. Myslím, že i my můžeme na tuto ochranu spoléhat. Bůh nás chrání a nic k tomu nepřidáme. Nakolik nás ale zbuduje jeho slovo, dost ovlivníme. Potřebujeme Boží slovo znát a k tomu ho potřebujeme číst. A když ho čteme, potřebujeme ve svém životě aplikovat to, co se tam dočteme. Vzít vážně všechna zaslíbení, požehnání, instrukce a povzbuzení spolu s napomenutím. Je namísto očekávat, že nás Bůh zbuduje a dá nám

dědictví skrze své slovo, když toto slovo nebudeme brát vážně. Je dobré, když nám někdo pastoračně slouží, modlí se za nás apod. To určitě věděl i Pavel, ale nesvěřuje efezské starší modlitbám nějakého pomazaného služebníka, a dokonce ani ne těm svým modlitbám, i když z dopisu do Efesu víme, že se za ně modlil. Boží slovo má moc nás zbudovat, a když jsme zbudováni a plní tohoto slova, ovlivníme jím i své okolí dobrým způsobem.

To, že máme vliv, se děje automaticky. Současně jsme vybízeni, abychom Ježíšův vliv šířili i cíleně. Výzva činit učedníky ze všech národů může mít více významů. Určitě ten, že přivedeme k následování Pána jednotlivé lidi z různých národů. My asi hlavně z toho, jehož jsme součástí. Ale může to znamenat, že ovlivníme okolí a Pána začne následovat nějaká větší skupina než jednotlivci, i když tam nebudou všichni zatím patřit Pánu Ježíši. Můžeme ovlivnit třeba třídu, kde se k sobě začínou lidé chovat více podle Božích ráků. Na našem pracovišti se může začít mluvit a jednat jinak. Výrazně může být ovlivněn celý národ – vidíme obrovské společenské změny během lokálních probuzení, během kterých se obracelo hodně lidí, ale vliv měli křesťané i na ty, co neuvěřili.

Jde o správný žebříček hodnot a správné ambice. Určitě máme předně žít sami život hodný povolání, které máme, a vzít korunu života. Ale nezůstaňme u toho. Mějme další ambice vedle té nejdůležitější – sami dojít do Božího království. Mějme ambici, že tam dojdou naše děti, lidé kolem nás, že nezachováme jen osobní svatost, ale že svým životem ovlivníme a budeme motivovat ke změně i lidi v našem okolí.

Kéž je náš národ proměněn a kéž se stane takovým „kolektivním“ učedníkem. A kéž k tomu přispěje každý z nás. Bůh nám dal zdroje. Svě slovo, svou moc, proměňuje naše životy. Abychom potenciál, který nám svěřil, využili i v tomto novém školním roce přejí sobě i všem čtenářům Sborového dopisu.

Lubomír Ondráček

SLOUPEK

Vzácná zpráva

„Jak tedy mám evangelizovat?“ ptá se jedna z dam našeho „babince“, nebo skupinky – jak je libo...

„Já moc často o víře nemluvím“, ozývá se jako první. „Mí přátelé nekřesťané o tom, že jsem věřící, vědí a většinou se už na nic neptají.“ „To mě se moji žáci na víru ptají docela často“, přidává se kamarádka, „a já se je snažím odradit, nechci jim vykládat něco, o co jim vlastně opravdu nejde.“ Třeštíme na ni oči! „Tý jo! A ona neřekne!“ trochu si ji dobírá poslední z naší dnešní čtveřice. „Ale jo, řeknu“, uklidňuje ji s úsměvem. „Jen jim vždycky povím, že je to tak vzácná a jedinečná zpráva, že se nedá vykládat jen tak, ale pouze, když by se o ni opravdu zajímali.“ „Tak to je asi zláka“, dychtivě přitakává ta, která debatu otevřela. „Nechci nikoho lákat! Myslím to vážně. Je to pro mě nejdůležitější téma na světě a nechci se o něm – o Bohu bavit jako o čemkoli jiném, obyčejném. Přece,“ mírní své rozhorlení Alena. „A chce pak někdo vůbec s tebou o víře mluvit?“ ptáme se všechny. „Jasně že chce“, není už k zadržení Alena a nadšeně vypráví, jak minulý týden s jedním žákem propovídal celou hodinu a výsledek byl, že se spolu modlili. „On byl úplně popletený všemi duchovními směry, ale evangelium ještě nikdy neslyšel. Byl pak nadšený a říkal, že už nemusí používat ty mediální techniky! „Sláva!“ radujeme se svorně. „Někdo by ho označil za okultistu a raději se mu vyhnul“, doplňuje Alena, „Ale on prostě jen všude hledal.“ „Nejlépe se mi mluví o Ježíši na Alfě, tam přijdou už hledající lidé“, vzpomněla jsem si. „A taky evangelizační shromáždění někde na ulici, nebo náměstí – to je dobrá škola“, přidává se další rádkyně. „Jasně, dobré je zkoušet, a co ti nejvíce sedí, to pak prostě dělat,“ shrnuje debatu Alena. „Hlavní je mít ty lidi ráda!“ dokončuje. Nanda

PŘEČTĚTE SI

Manželství: Kunzmannovi	3
Uzdravení z rakoviny plic	6
Ohlédnutí za výjezdem do Galanty	7

Den pro rodinu

V sobotu 4. 8. se uskutečnil již 3. ročník Dne pro rodinu. Tato akce má poukázat na význam klasické rodiny, kde je muž, žena, děti, v ideálním případě ještě prarodiče a širší příbuzenstvo. Letos se do akce zapojilo více členů našeho sboru. Já pracoval v přípravném výboru, někteří se zapojili do modlitebního shromáždění v kostele sv.

Havla nejen účastí, ale i aktivně. Podařilo se zorganizovat tým bubeníků a tanečnic, který byl až na výjimky tvořen lidmi z našeho sboru, a významně jsme posílili i tým „kreslíček“ na dětské obličejce.

Akce byla celkově méně navštívená než loni, což je škoda. Není samozřejmé, že v naší zemi bude v další generaci považována rodina za muže, ženu a děti a nestane se z ní „slepenec“ složený z různých genderově definovaných jednotlivců a že se na klasickou rodinu nezačne hledět jako na přežitek. V historii už takové pokusy byly. Aby se to nestalo, potřebujeme mít sami funkční příkladné rodiny, modlit se a občas vyjádřit svůj postoj i veřejně.

Děkuji všem, kteří jste se akce zúčastnili, a speciálně děkuji těm, kteří se aktivně zapojili. A dá-li Pán, tak se nás snad příští rok sejde více.

Lubomír Ondráček

Sborová budova

Protože během roku sborová budova „praská ve švech“ díky mnoha programům, které v ní pořádáme, větší opravy se snažíme směřovat na léto. Loni jsme vymalovali několik místností a položili nové podlahy v kanceláři, malém sále a celkově upravili prostory pro děti. Jak už to bývá, někteří byli z úprav nadšení, některým se nelíbily. Po roce si ale už všichni zvykli, pominulo nadšení a snad i zklamání ☺.

Investor z vedlejší parcely loni opravil na své náklady suterénní sál, kde došlo k vlnutí kvůli pracím, které prováděl. Letos byla zbourána zeď a vybagrována stavební jáma na vedlejší pozemku a tím se objevila nekvalitně provedená přístavba našeho malého sálu a knihovny, kterou provedl minulý majitel. Byli jsme s prováděcí firmou dohodnuti na opravě, ale investor a prováděcí firma přerušili spolu-

práci a v současné době na vedlejší parcele neprobíhají žádné práce. S investorem o problému nepříliš úspěšně komunikuji. Plán, že letos bude stát hrubá stavba a tím budou odstraněny všechny problémy, na které narážíme na stěně s nimi sousedící, je ohrožen.

My jsme léto opět využili k některým opravám. V knihovně jsme po čtrnácti letech používání vyměnili koberec a je vymalováno v knihovně, velkém sále, suterénní kuchyni a sociálním zařízení. V nedělce byla namontována atypická skříňka, která rozšířila kuchyňku.

Doufám, že se vám zlepšení prostředí sboru bude líbit a že sborovou budovu budeme moci ještě efektivněji využívat pro službu Bohu a lidem.

Lubomír Ondráček

září 2018

MODLITEBNÍ TÉMATA

Za nové služebníky pro další školní rok, zejména za nástupce Olgy Hrdinové – grafik pro SD, doplnění týmů služebníků dětem a mládeži, nové vedoucí skupinek a nové kapely.

Za sborové kurzy začínající v podzimním období: kurz Evangelizační exploze od 11. 9., kurz Výchova dětí od 19. 9., kurz Alfa od 25. 9., kurz Výchova teenagerů od 3. 10. a kurz Příprava na manželství od 4. 10. – naplnění služebních týmů, zvaní hostů, Boží jednání během kurzů.

Za komunální a doplňovací volby do Senátu 5. a 6. října 2018.

Vyhodnocení minulých témat

Některé prázdninové akce již proběhly, některé jsou v plném proudu. Zprávy o jednotlivých akcích budou postupně zveřejňovány v SD. Ohledně boje za horu manželství a rodiny věnujte prosím pozornost samostatnému článku v tomto čísle SD.

Sborová modlitební

Společné chvály a přímlyvy pokračují i v tomto školním roce. Nejedná se o úzkou skupinu modlitebníků, ale je to čas vyhrazený pro setkání nás – členů KS Praha s Bohem. Všichni jsou srdečně zváni! Modlitební témata připravujeme společně jako tým, ve vedení chval se střídají hudebníci napříč regiony. Přijďte (třeba i poprvé) **17. září od 18:00 hodin** do Malého sálu ve sborové budově.

Za tým Anna Slobodová

35. PŘEDNÍ HLÍDKA ROYAL RANGERS PRAHA

Jsme křesťanským oddílem skautského typu pro děvčata a chlapce od první třídy po střední školu. Program míváme různý dle věkových skupin.

Rádi jezdíme do přírody (do srubů i pod širák), učíme se zálesácké dovednosti a vaříme si na ohni. A v létě jezdíme na tábor pod stan!

Nechybí u nás ani sport: naši oblíbenou hrou je ringo (házení kroužků přes síť). Občas se taky věnujeme lanovým překážkám či slaňování.

Jsme součástí mezinárodní organizace, která sdružuje děti a vedoucí napříč protestantskými církvemi. I u nás potkáte ekumenicky otevřené společenství.

Samozřejmě nezapomínáme na povídání o Hospodinu a o Bibli, na zpívání a chvály s kytarou a společné modlitby.

A nejraději si hrajeme – ať už v lese, parku, klubovně nebo za stolem. Jsou to hry nejen pro šikovné ruce, chytré hlavy či rychlé nohy, ale i jen tak pro legraci.

Scházíme se v úterý a ve středu od 17:00 v Ječné 19 (KC Kopec). Určitě se přijďte podívat! Více informací a kontakt najdete online na adrese www.35phrr.cz/novacek.

www.35phrr.cz www.facebook.com/35phrr info@35phrr.cz

Baví nás být prostě spolu

Jak dlouho jste spolu a jak dlouho jako křesťané?

Ota: Brali jsme se v roce 1984, a tak jsme měli letos v červnu 34. výročí svatby. Brali jsme se jako nevěřící. První uvěřila Renata v roce 1992 a já o půl roku později. Jako křesťané tedy spolu žijeme 26 let.

Co pro váš vztah děláte?

Renata: Nikdy nám nedělalo potíže si povídat a projevovat o sebe zájem. Zajímali

děti studovaly mimo Prahu, tak jsme si postupně zvykali, že občas na víkend nepřijedou. Intervaly se postupně prodlužovaly, a když se po škole osamostatnily úplně, tak to byla vlastně už jen změna kosmetická. Třetí dcera se osamostatnila letos na jaře a také si to moc vzájemně přejeme ☺.

Renata: Je to jistě pohodlnější, ale občas se mi zasteskne a jsem moc ráda, když se sejdeme.

RENATA A OTA (Otakar V.)

ANIČKA

RENDA

jsme se a zajímáme se jeden o druhého. Bavilo a baví nás být prostě spolu.

Podle čeho jste vychovávali děti?

Ota: Výchova byla ovlivněna vzory, které jsme přijali od svých původních rodin, a po našem obrácení se k těmto modelům samozřejmě přidaly i modely a principy biblické.

Jak jste řešili rodinný rozpočet? (Jaké jste měli domluvy ohledně financí?)

Renata: Když jsme spolu začali žít, tak finance spravoval spíš Ota. Do rodinného rozpočtu jsme dávali oba dva vše, co jsme vydělali. Teď hospodaříme také společně, i když platíme ze dvou účtů.

Jak jste se popasovali s odchodem dětí z domova?

Ota: Nevím jak Renata, ale mně připadal odchod dětí naprosto přirozený. Obě starší

Měli jste nějakou krizi? Jak jste ji řešili?

Ota: Krize byly, jsme dost rozdílné povahy, ale díky Bohu jsme byli schopni se nakonec ze všech svých krizí nějak vzájemně „vypovídat“. Také při řešení krizí hrála roli i Boží doporučení jako: odpouštějte si, nechte zapadnout nad svým hněvem slunce, miluj svoji manželku, měj svého manžela v úctě.

A dnes, jak spolu trávíte čas, když jsou již děti dospělé?

Renata: Jelikož máme oba dva časově a společensky dost náročná zaměstnání, tak jsme začali asi před šesti lety jezdit jednou za měsíc na víkend (třeba i jen na jednu noc) sami do nějakého apartmánu, hotýlku. Mělo to na náš vztah blahodárný vliv. Pravda, něco to společný rozpočet stojí, ale nemůžeme si to vynachválit. Máme čas opravdu jeden na druhého. Na těchto našich výjezdech se i spolu modlíme a ješ-

tě jako bonus poznáváme nové krásy naší vlasti. Za tuto dobu už máme vyzkoušenou pěknou řádku apartmánů, a některé tak můžeme případným zájemcům s klidným svědomím doporučit.

Jaké máte plány do budoucna?

Ota: Budoucnost se vlastně plánuje nějak sama. Na dveře začíná pomalu klepat důchod, na dveře také stále častěji klepou i naše (zatím) dvě vnoučata, občas zaklepe i nějaká ta stařecká indispozice, a tak je naším ústředním plánem: vydržet. Na jedné modlitební ke mně měli sourozenci slovo: „Zatím docela dobrý, ale rozhodně ještě nekončíme.“ Tak uvidíme.

Renata: Máme se moc dobře a očekáváme jen to dobré. Věříme, že si nás Pán bude používat, i když přesně nevíme jak.

Renata a Otakar Kunzmannovi st.

Hora rodiny

foto: Jean Scheijen

Vážení čtenáři, před rokem vyšel ve Sborovém dopise (5/2017) první článek týkající se tzv. „Hory rodiny“. Smyslem tohoto článku bylo informovat čtenáře o možnosti připojit se k duchovnímu boji za rodinu, jednu ze Sedmi hor společenského vlivu. V Životě víry (2015/6, str. 12) vyšel článek, který se zabýval myšlenkou „sedmi hor“ jako určitých oblastí vlivu, které máme dobýt pro Boží království, aby mohly být národ nebo město získány jako učedníci Krista. Těmi „horami“ jsou: 1. církev a náboženství, 2. rodina, 3. vzdělávání, 4. vláda a výkon spravedlnosti (politika), 5. média, 6. umění, zábava a sport, 7. obchod, věda a technologie. Tyto oblasti přijali od Boha nezávisle na sobě v roce 1975 Loren Cunningham (zakladatel Youth With a Mission) a Bill Bright, (zakladatel Campus Crusade). Výše uvedené sféry vlivu, kterým se také někdy říká „Sedm hor společenského vlivu“, ukazují oblasti, do kterých by měla Církev vstoupit. Během roku jsme tak měli možnost modlit se na různých setkáních za „5 x 10 %“, což v našem konkrétním případě znamenalo, aby se ve statistikách za rok 2017 projevily v Praze pokles v rozvodovosti, interrupcích a počtu dětí narozených mimo manželství o 10 %, a naopak aby v Praze vzrostl o 10 % počet uzavřených manželství a počet dětí narozených v manželství. Součástí tohoto úsilí byly i různé doprovodné programy, setkání a aktivity jako Manželské večery, Seminář pro svobodné – Nežít v čekárně, přednáška MUDr. Heleny Máslové – Antikoncepce v širších souvislostech nebo Večer pro manžele s Jamesem Cecym.

V níže uvedené tabulce předkládáme přehled základních statistických údajů pro Hlavní město Prahu pro představu čtenářů, za kolik lidských osudů se v této iniciativě modlíme. Každé číslo statistiky je lidský život se svými zápasy, prohrami a vítězstvími. Každé číslo u potratů např. znamená, že někdo byl zabit kvůli strachu z ostudy, kariéry či pohodlí. U nově narozených třeba to, že se povedlo narodit někomu, o kom jeho maminka v nějakém momentu mohla uvažovat, že ho nechá usmrtit potratem, a vaše modlitby tomu zabránily.

Rozhodli jsme se v tomto boji pokračovat. V příštím školním roce se tak i nadále budeme modlit za změnu všech důležitých parametrů ve prospěch rodiny

Jak sami vidíte, výsledky našeho duchovního boje nejsou zatím průlomové. Povzbudivé je, že se počet potratů na 100 narozených snížil o 7 % oproti roku 2016, zvýšil se počet sňatků o 3 % (což samozřejmě ale nic neříká o jejich kvalitě), zvýšil se počet narozených dětí o 3 %, z toho počet dětí v manželství se zvýšil o 2 %. Negativní je, že se zvýšily rozvody o 5 % oproti roku 2016.

Jsmo z toho zklamání, protože se tyto ukazatele výrazně nezlepšily. Rozhodli jsme se v tomto boji pokračovat. V příštím školním roce se tak i nadále budeme

na modlitebních modlit za změnu všech důležitých parametrů ve prospěch rodiny a je již také rámcově připraven plán doprovodných programů. Někdo má možná pocit, že se ho toto téma až tolik netýká, ale opak je pravdou. Jako křesťané máme výsadu hájit biblické pojetí rodiny. Osobně se nám líbilo „svědectví“ Nandy, které vyšlo k tomuto tématu ve Sborovém dopise 4/18. Citujeme: „Podle rádia se dozvídám, že se v české Ústavě nebude předdefinovat pojem rodiny. Také manželství je zatím stále naplněno ve svazku muže a ženy. Zatím! Je to s podivem, ale zároveň faktem, že o takových tématech se v našem parlamentu a senátu vedou diskuse. Někteří politici, většinou konzervativní (pro někoho zastaralí) se nedomnívají, že by se na vnímání rodiny a manželství vžitém po staletí mělo něco měnit, jiní, spíše levicoví (pro někoho pokrokoví) si myslí, že je rodina přežitek a manželství by měli mít možnost uzavřít i dva lidé (zatím) stejného pohlaví. Jedna paní profesorka genderových studií se vyjadřuje tak rezolutně až manipulativně, že začínám „prskat jako křeček“ a zároveň se i modlím k Bohu o pomoc. Nechápu, jak může studovaný člověk stavět takto věci „na hlavu“! Přichází dotaz: „Proč by se nemohli vzít, když se mají rádi/rády?“ a já zjišťuji, že se nezmůžu na jinou, moudřejší odpověď než: „Protože to není normální a protože lidi takhle Pán Bůh nestvořil.“ Argumentace Božím řádem a jeho láskou se argumentům o rovnosti, lásce a bratrství všech (ovšem bez nároku na zodpovědnost, povinnost nebo obětavost) nevyrovná.“

Neměli bychom se bát přidat k argumentaci Božím řádem také Ježíšovo: „Je psáno...“ Naším úkolem tak není hledat vždy jen protiargumenty, přesvědčovat oponenty, ale naším hlavním úkolem je žít i to, co „je psáno“. Tuto taktiku použil Ježíš na poušti v boji proti satanu. Ani On se nespolehal jen „sám na sebe“, tuto taktiku musíme zvolit i my. Boží slovo je v otázce rodiny jednoznačné. Prosím, nevzdáme tento zápas. I když si to třeba zatím neumíme představit, „Druhou horu“ je možné obsadit a nepříteli vyhnat. Na své straně máme Otce (s jeho „je psáno“), Syna (s jeho smrtí na kříži za všechny hříchy světa) a Ducha (s jeho nabídkou, že nás povede). Když k tomu přidáme modlitby a naši ochotu jednat v souladu s „je psáno“, satan bude dříve či později poražen.

Otakar Kunzmann st.
Miloš Kačírek st.

kritérium	2016	2017	In 2017/2016
Potrasy na 100 narozených	29,1	27,3	0,93
Sňatky celkem	6 415	6 604	1,03
Rozvody celkem	2 715	2 860	1,05
% rozvodů ve vztahu ke sňatkům	42,32	43,31	
Narození (živě) celkem	14 929	15 324	1,03
z toho v manželství	8 808	9 002	1,02
% nar. v manž. ve vztahu k narození	59,00	58,74	

Měl jsem tušení, že mít vztah s Bohem je dobrá životní cesta

Už je to dávno, co jsem prvně slyšel o Bohu. Nevzpomínám si, jak je to přesně dlouho, ale je to více než 12 let. Byl jsem ještě malý kluk, o životě jsem nic nevěděl. Chtěl jsem si jen užívat radostné dětství a nic neřešit. Také se tak stalo a moc děkuji svým rodičům, že mi to umožnili. Můj otec už tehdy žil s Bohem přibližně 10 let, jenže kvůli nevěřící mamce jsme ve víře v Boha nebyli vychováni. Čas plynul dál a uvěřila i mamka. Ačkoli mi nabízeli, abych poznal Boha, odmítal jsem. Nevěděl jsem, o co jde, a pravděpodobně jsem to bral jako nesmysl – věřit v něco, co nikdy nikdo neviděl. Druhý podstatný důvod byl odpor vůči rodičům, který má každé dítě v jistém věku. V té době jsem také zažil pár Božích doteků, ale nějak jsem Ho nechtěl přijmout do svého života. Řekl jsem si, že to ještě počká, až budu starší.

V takovém rozhodnutí jsem žil několik následujících let. Vystudoval jsem střední i vysokou školu, našel práci, která mě baví. Našel jsem i svoji životní lásku, respektive mi ji Bůh poslal do života. Sice jsem tehdy před více než 5 lety s Bohem neměl žádný vztah, ale věděl jsem, že existuje a že to musí být jeho záměr, protože už dál bez ní žít nešlo. Začátek našeho vztahu nebyl úplně lehký, ale všechno jsme zvládli a máme se moc rádi. Po několika letech našeho vztahu se Sani začala zajímat o Boha. Nějak mi to nedalo a začal jsem nad svým životem přemýšlet. Dospěl jsem k názoru, že pokud s Ním bude žít Sani, chci také, neboť v opačném případě by nás to mohlo rozdělit, což jsem nechtěl. Přál jsem si tedy, abychom do vztahu s Bohem vstoupili společně. Měl jsem tušení, že je to dobrá životní cesta a že je tady i pro nás. Časem začala Sani v hledání Boha polevovat a já si řekl, že mám tedy ještě nějaký čas na svoje „hledání“ Boha. Vůbec jsem nevěděl, jak na to. Se Sani jsme o tom nemluvili, už ani nevím proč. Možná jsme se obávali reakcí toho druhého, možná jsme to jen nechtěli sdílet.

Přibližně v polovině června 2017 jsem dostal vidění, jak se v „peklu smažím“ za své hříchy. Nebylo to příjemné a já hned

věděl, že svoji životní cestu musím změnit. Věděl jsem, že ta jediná cesta je v Ježíši, a tak jsem mu pár dní nato vydal svůj život. Nikomu jsem to však neřekl a neudělal žádné další kroky v poznávání Pána. Brzy se to změnilo, neboť jsme o týden později byli pozváni na Awakening a já byl skutečně probuzen. Od té doby společně poznáváme Boha a moc se nám to líbí.

Později jsem se dozvěděl, že stát se Božími dětmi bylo naše společné přání, které Bůh vyslyšel. Už je to skoro rok. Mnoho

se toho za tu dobu změnilo. Je to úžasné, co všechno pro nás dělá. Ani jeden z nás dnes již nenosí dioptrické brýle – já mám od paní doktorky naměřeno 2,0 D do dálky a Sani měla jedno oko tupé. Díky milosti našeho Pána však ani jeden z nás brýle nepotřebuje, vidíme lépe bez nich. Bůh také proměnil naše těla, aby ještě více potvrdil náš nový život. Můžete srovnat naši fotku z doby hned po znovuzrození se současnou fotkou zveřejněnou v minulém čísle. Dostal jsem darem úbytek hmotnosti 25 kg za půl roku. Sice jsem lehce omezil jídelníček, ale zásadní byl příchod Božího pokoje do mého srdce a odbourání stresu, který jsem si sice nepřipouštěl, ale žil jsem v něm.

Bůh nám žehná každý den a jsme Mu za to moc vděční. Připravil pro nás po téměř dvou letech zasnoubení svatbu, a tak dnes můžeme spolu žít ve svazku manželském. Těšíme se na to, co má pro nás připraveného dále.

Mírek Jarolím

Na shledanou, Kroužky?

Projekt Kroužky na Palmovce se rozběhl v září 2014, což byl celkem rychlý start. Na staršovstvu se totiž o kroužcích poprvé mluvilo v listopadu 2013. Úspěšný rozjezd Kroužků umožnila tvořivost lidí ve sboru, kteří nabídli to, co umí (angličtinu na různý způsob, dějiny architektury, fotografování, hudbu, šití, výtvarku, abych zmínil jen to, co se uskutečnilo) a nasazení Petry Macákové z regionu Východ, která kroužky začala koordinovat. Petra vypracovala metodiku a postarala se i o propagaci. Krásný skvěle fungující web udělali Olga Hrdinová (výtvarná stránka) a Jakub Hejnic (útroby). Zmínit je potřeba také záštitu sboru, který poskytoval prostory i finanční podporu.

Po čtyřech letech si Kroužky vybírájí přestávku. Petra Macáková totiž loni přesunula svoji tvořivost a nasazení jinam (do projektu Radost v ulicích) a nepodařilo se za ni najít náhradu. Letos jsem roli koordinátora suploval já, ale to byla skutečně „nouzovka“: takové věci mi moc nejdu. Musím tu čistě osobně poděkovat Kristýně Říhové a Jakubu Hejnicovi, kteří mi při tom suplování pomáhali všude, kde jsem si nevěděl rady.

Protože kroužek, který jsem vedl já (Tajemství paláců a kostelů), běžel celé čtyři roky a vytvořila se tam soudržná skupina, bylo by mi líto takové společenství ztratit. Proto dětem nabídnou méně časté setkávání, zase s kreslením a s navštěvováním památek. Už mám v hlavě některé zajímavé lokality, tak doufám, že se jim bude chtít.

Kroužky jsou velkou příležitostí ke kamarádství a touto cestou i k předávání Božího království. Potěšilo mě, že tatínek jednoho účastníka kroužku uvítal moji nabídku pozvání pro jeho syna na jednu sborovou mládežnickou akci. Petra Macáková pořádala několik jednodenních workshopů, kam přišla řada dětí i rodičů z nevěřících rodin. Šíření Božího království na kroužcích je ale během na dlouhou trať.

Kroužky na Palmovce mohou být snadno obnoveny. Metodika je připravena, stačí navázat na to, co jsme se už naučili. Jako vedení sboru budeme dál hledat koordinátora. Na shledanou, Kroužky, těším se na vás!

Tomáš Dittrich

Uzdravení z rakoviny plic

Chci se s vámi podělit o to, jak je Bůh dobrý, bezpodmínečně milující a milosrdný.

Když jsem v Bibli četl o zázračných uzdraveních, které Ježíš dělal, vždy jsem si uvědomoval, že Ježíš měl hlavně soucit s nemocným člověkem, pak se ho ptal, zda chce být uzdraven, a když ten člověk přisvědčil, uzdravil ho.

Zní to jednoduše, neměl jsem nikdy problém přijímat tento fakt, že Ježíš uzdravuje, věřit mu, ale nikdy jsem nezažil ve svém blízkém okolí zásadní uzdravení Boží mocí. Mnohokrát jsem ale zažil, že Bůh vyslyšel modlitbu a mně nebo někomu z mé rodiny, církve či okolí se urychlo uzdravení nebo došlo k okamžité úlevě po modlitbě. Vždy šlo ale o nemoci běžného typu. Slyšel jsem ale také osobně několik svědectví o velkých zázračných uzdraveních, které udělal Bůh.

Teď vám popíšu události, které proběhly v naší rodině v roce 2015.

Můj táta celý aktivní život pracoval v České televizi jako kameraman. Byl katolík, jeho strýc byl farářem. V kostele na bohoslužbě byl táta naposledy cca před 20 lety (nevím to ale přesně). Když přijdeme s rodinou na návštěvu k rodičům, tak se před jídlem modlíme.

V létě roku 2014 táta začal kašlat. Než došel na vyšetření, trvalo to několik týdnů. Byl potom na několika podrobných vyšetřeních plic, nakonec byl na CT celého těla v Praze na Karlově náměstí. Výsledek vyšetření potvrdil rakovinu plic s metastázami po celém těle, včetně svalstva, ledvin a lymfatických uzlin. Táta měl řadu obtíží, také se mu z týdne na týden zhoršila chuť, takže musel začít používat francouzské hole.

Před tím, než tátovi oznámili finální diagnózu, se modlil za své uzdravení. Když se dozvěděl, že má rakovinu, řekl mi, že ztratil víru v Boha.

Musím říct, že ani já jsem neměl víru modlit se za jeho uzdravení. Modlil jsem se za jeho usmíření s Bohem a za co nejmilosrdnější odchod z tohoto světa. Na nedělních bohoslužbách KS Praha Střed se za uzdravení mého táty modlil celý sbor a já jsem se k modlitbě s vírou přidal.

Začali jsme s manželkou hledat možnost, jak tátovi zprostředkovat usmíření s Bohem. Padly různé návrhy, nakonec moje manželka zavolala kamarádce z katolické církve, zda by nevěděla o někom, kdo by mohl za mým tátou zajít domů, modlit se s ním a vést ho k usmíření s Bohem. Dostali jsme číslo na pana faráře z farnosti, kam přísluší naše kamarádka, a páter Aleš Opatrný se pak ozval.

Za několik desítek minut po našem telefonátu mě páter Aleš vybídnul pomocí SMS, abych se za celou věc začal modlit. Což jsem také hned udělal. Následně mi řekl, že když se dopoledne modlil, měl dojem, že před sebou tlačí těžký vagón s kamením a nemůže s ním pohnout. Poté, co jsme se začali modlit společně – i když každý na svém místě – se vagón hnul.

V autě jsem se mu představil, řekl jsem mu, že jsem křesťan, ale nejsem katolík, že jsem uvěřil před 22 lety v Křesťanském společenství, jestli mu to nějak nevadí. Páter Aleš se úplně rozzářil a řekl mi, že byl v devadesátých letech na všech Křesťanských konferencích, je součástí Katolické charismatické obnovy a že se mu to začíná duchovně skládat dohromady.

Bůh je bezpodmínečně milující, dělá věci, které si nevěřící lidé nedokážou vysvětlit, je dobrý, milosrdný a má plán s každým člověkem individuálně.

Setkání proběhlo vlastně jinak, než jsem očekával. Čekal jsem, že páter Aleš povede tátu k pokání a k odpustění a pak mu požehná, ale to se nestalo. Pan farář si sám s tátou přátelsky povídal o různých soukromých věcech (o místě na Šumavě – Zbynčicích, kde táta prožil dětství) a pak řekl, že než půjde táta na vyšetření, zastavil by se znovu a modlil se za něho. Když pan farář odcházel, táta se s ním chtěl rozloučit, nemohl se skoro hýbat, a tak seděl, těžko se zvedal. Pan farář si před něj kleknul, požehnal mu, objal ho a rozloučil se s ním. Když jsem to pak vyprávěl doma manželce, řekla, že takový je náš Bůh, že se k nám sklání, i když si to nezasloužíme, že nás objímá, když pláceme a žehná nám, i když o to neprosíme.

Pak uplynuly čtyři dny a táta začal být nepřijemný, začal říkat, že faráře příště nepustí přes práh a že chce žít dál tak, jak žil.

Zavolał jsem páteru Alešovi, ten neváhal a jeli jsme k tátovi znovu. Tentokrát již vedl tátu k usmíření s Bohem, táta vyznával hříchy a pan farář mu poskytl Svátost smíření. Později mi táta řekl, že tehdy odpustil svému již nežijícímu bratrovi, kterému posledních 40 let odmítal odpustit, nešel mu na pohřeb a celý jeho život (i náš

jako rodiny) tím byl negativně poznamenán.

Táta pak za jedenáct dní nastoupil do nemocnice na onkologii, kde mu měli odebrat biopsii – vzorek z nádoru na plících a rozhodnout na základě tohoto vyšetření o další léčbě (chemoterapii).

Druhý den jsem volal paní doktorce a ptal se, jak dopadlo vyšetření. Doktorka byla zaražená a řekla mi, že nemohli najít nádor, že biopsii neprovedli a že mám zavolat později. Chtěla svolat konsilium – rentgenologa, dalšího kolegu onkologa, aby se poradili, co to znamená.

Odpoledne jsem volal doktorce znovu, byla stále docela zaražená a řekla mi, že se nádory v těle táty výrazně zmenšily, a to tak, že z nich nejde odebrat vzorek, že tedy provedli nové CT hrudníku a to potvrdilo, že táta rakovinu již nemá. Tak jsem se zeptal, zda si je tím jistá. Ona to znovu potvrdila. Ptal jsem se na metastázy a lékařka řekla, že má dvě cysty u jater, ale že nejsou nebezpečné. Táta měl přijít za měsíc na kontrolu, dopadla dobře, takže další až za rok, propustili ho do domácí péče s tím, že se zřejmě jednalo o nějaké zánětlivé onemocnění.

Já jsem se pak zeptal tátovy praktické lékařky, která znala jeho chorobopis a která diagnózu stanovila, zda by se tomu dalo říci zázrak. Ona přisvědčila – měl masivní nález na plících s metastázami po těle, byl to pro ni zázrak.

Oběma lékařkám jsem řekl, že jsme křesťané, že jsme se modlili a že je to Boží zázrak.

Pro mě osobně je toto vše, co jsem popsal, velké povzbuzení – Bůh je bezpodmínečně milující, dělá věci, které si nevěřící lidé nedokážou vysvětlit, je dobrý, milosrdný a má plán s každým člověkem individuálně.

Bůh si použil v tomto případě našeho bratra z katolické církve pátera Aleše Opatrného jako nástroj Své moci.

Táta nakonec zemřel přirozenou smrtí v létě 2015. Rakovina se již neobjevila. Na sklonku svého života mi popsal, že když tehdy odpustil svému bratrovi, cítil, jak mu spadl těžký balvan ze srdce. Táta odešel smířen s Bohem i s lidmi. Páter Aleš Opatrný nám po tátově zázračném uzdravení řekl, že jeho úloha jako faráře byla taková, že jen utrhl ze stromu zralý plod, který byl připraven, ne jeho zásluhou, ke sklizni.

Tento příběh ať je k Boží slávě, ať se dotýká srdcí mnohých lidí a je povzbuzením k víře.

Jen Ježíši patří díky za to, co se stalo s mým tátou! Bůh je mocný!

Martin Benc

Ohlédnutí za výjezdem do Galanty

A je to za námi. Český tým misionářů je opět doma a děti plné dojmů a emocí zůstaly v Galantě a v Pezinku. Odvezli jsme si spoustu zážitků, zkušeností a vzpomínek

na chvíle veselí i ty těžší. Byl to boj, ale stálo to za to.

Vzpomínám na jednu dívku, kterou bolel kotník. Modlili jsme se za ni s ostatními dětmi na skupinkách. Když jsme dořekli amen, vykulila oči a zeptala se: „A toto ste ako urobili?“ Bůh tam uzdravoval fyzicky i duševně. Kromě uzdravených nohou, břichů, hlav a zad jsme byli svědky odpuštění rodičům a usmíření vztahů mezi dětmi. Učili jsme je o Boží lásce, o milosti, odpuštění, přijetí, o změně charakteru a účtce k rodičům. Děti ke konci tábora dostaly Bible. Některé z nich je začaly se zájmem

číst a chodily nám říkat, kolik stran už přečetly. Kéž by jim to vydrželo i po našem odjezdu. Duchovní program jsme bohatě prokládali „vypečenými“ hrami, tancem, sportem, soutěžími a dětskými radovánkami. Bavilo to všechny – děti i dospělé. Na závěr tábora se na nás přišel podívat i primátor Galanty. Nikým nepoznan s úsměvem pozoroval naše řádění. Nakonec se nám přišel představit a popřál nám, ať se nám daří a v práci vytrváme.

Náš tým přivezl na Slovensko povzbuzení, nové nápady a inspiraci. Zpátky jsme si přivezli zkušenosti, jistotu, že se můžeme na Boha spolehnout úplně ve všem, a silnější víru. Víme, že Bůh je s námi. Víme, že se stará o své děti.

A víme, že naše práce v Kristu není marná. Díky všem, kdo jste se za nás modlili.

*Tereza Hejnicová,
region Hostivař*

Naděje pro Pezinko

V Pezinku je osada, kde žije cca 150 lidí. Armádě spásy se podařilo postavit komunitní budovu na kraji osady. Lidé z osady mají jediný zdroj vody, malý kohoutek hned vedle komunitní budovy, často žijí v katastrofálních podmínkách, nemají záchody, tekoucí vodu ani běžné věci. Naším úkolem zde bylo dělat programy pro děti. Každé ráno jsme dělali v komunitní budově programy na 2 hodiny (odpoledne na další 2), hráli jsme s dětmi hry, učili je chválit, povíдали příběhy o Ježíši a učili děti se modlit. Děti nic z toho neznaly, vše pro ně bylo nové. Neznaly žádné chvály, neuměly se modlit, ráno přicházely nahé nebo polonahé, nevydržely poslouchat ani minutu jakýkoliv program. Díky Bohu jsme za dva týdny v osadě mohli vidět velký posun. Mnohé děti se naučily poslouchat, hrát jednoduchou hru, vyslechnout biblický příběh, modlit se, chválit Boha, dokonce i ukazovat při chválách. Mohli jsme s dětmi zažít opravdu dobrý čas, i když to často bylo velmi náročné a únavné. Ještě je zde mnoho práce, ale jsme vděční, jak moc se děti posunuly blíže k Bohu. Velmi jsme si děti oblíbili a také ony nás. Mnohé možná poprvé zažily, že někoho zajímají, že jsou pro někoho důležité. Mnoho velmi zlobivých dětí potřebovalo jen obejmout nebo mít někoho, kdo je má rád. Věřím, že jsme jim svou misijní cestou ukázali, že jsou pro nás i pro Boha důležité, že je někdo, komu na nich záleží a má je rád.

Moc všem děkujeme za modlitby.

*Za tým jezdící do Pezinku
Pavel Bukáček*

Řecko – vztahy a evangelium

A jsme doma! V posledním vydání Sborového dopisu jsme se chystali na cestu na misi do Řecka mezi perské uprchlíky. Strávili jsme tam dva týdny, převážně službou v mezinárodním středisku, které pro persky mluvící uprchlíky pořádá různé pravidelné aktivity. Cílí na budování vztahů s konkrétními potřebnými, nikoliv na krmení davů nebo ošacení celých Athén.

Mně jako Češce je budování dlouhodobějších vztahů blízké a i kontaktní a vztahová perská kultura si toho cení. Mnozí uprchlíci přicházejí právě proto, že se někdo zajímá o jejich životní příběh, pamtuje si je jménem a tráví s nimi čas nejen ve středisku, ale třeba i při odpoledních výletech na pláž.

Pro děti jsme připravili program o čištění zoubků, na jehož konci každý dostal domů pastu a dva kartáčky. Celé to hodně stálo na dětské aktivitě, takže jsem si nemohla nevšimnout dvou starších dívek pravděpodobně s Downovým syndromem, které se

zapojovaly sice nadšeně, ale ne úplně podle pokynů. Po programu jsem si šla sednout k jejich mamince, které jsem přinesla čaj a sušenky. Řekla jsem jí, že si moc vážím toho, jak se o svoje děti stará a jakou jim věnuje péči. Byla dojatá a vyprávěla mi o náročném pěším přechodu z Íránu do Turecka. Sama trpí cukrovkou, celou dobu rozhovoru se jí klepaly ruce. Ukázala mi obrázek, který jí přinesla z dětské místnosti vybarvený jedna z dcer: malý Ježíš spící ve stáji a na obloze hvězda. Řekla mi, že její jméno se dá jako hvězda přeložit. Vyprávěla jsem jí celý příběh o narození Ježíše, dosud ho neslyšela a poslouchala velice pozorně. Když jsem na konci programu hrála pár křesťanských písní, řekla, že křesťani mají čisté srdce.

Další nezapomenutelné setkání proběhlo v parku, kde někteří uprchlíci nocují a jiní tráví celé dny... takový malý Afghánistán. Seděly jsme tam s holkami z týmu s nakoupenými chlazenými vodami na rozdávání. Bohužel jsme tam byly

v době největšího vedra, kdy byli skoro všichni někde schováni. Po chvíli ale přišla maminka se čtyřmi dcerami. Holčák jsem dala gumičky do vlasů a vody a pak jsme si hrály s obřím bublifukem. S maminkou Fadiou jsme si jen vyměnily pár úvodních frází – odkud kdo je, jména, věk, počet dětí... Když už byl čas odejít, řekla jsem jí, že s sebou mám Indžíl, evangelium, a jestli by si jedno přála. Byla nadšená, a když jsem odcházela, skoro se se mnou nerozloučila, jak byla začtená. Druhý den se i s dcerami objevila ve středisku, kam jsem je pozvala, a proseděly jsme tam u čaje další čas. Bavily jsme se o rodinách, když tu přišla řeč na to, že já sestru nemám a ona ji má daleko. „Budeš moje sestra,“ rozhodla Fadia. Byl to bohužel náš poslední den, takže jsem se nemohla dál věnovat rozvíjení svého nově nabytého sesterského vztahu, ale modlím se, abychom se jednou jako skutečné sestry setkaly v nebi.

Johana Ondráčková, region Sever

Regionální shromáždění se konají každou neděli, kromě první neděle v měsíci.

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula
Shromáždění: neděle od 15:30, Boloňská 310, Praha 15
Modlitební: pondělí, týden po celosboru od 19:30, Hokejová 2
Počet členů: 21/6/0

JIH

Kolektivní vedení: Miloš Poborský, Stanislav Roubal
Shromáždění: neděle od 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická
Modlitební: pondělí, týden po celosboru, v 18:00, Budějovická 9, Praha 4
Počet členů: 51/9/25

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: neděle od 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4
Počet členů: 31/7/8

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: neděle od 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 91/8/18
Vstup: Tereza Ondráková
Narození: Josefína Vraštilová (1.6.)
Svatba: Jitka Vaculíková a Přemek Bezunk (30.6.)

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich, Lumír Ptáček, Tomáš Dostálek
Shromáždění: neděle od 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 109/21/30
Vstup: Dan Bouda

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: neděle od 9:30, Rezidence Rosa, Střelnická 1680, Praha 8
Modlitební: 10. 9. v 18:30, na Palmovce v herně v přízemí (naproti Velkému sálu)
Počet členů: 100/9/29
Vyřazení: Jakub Chalupa

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: neděle od 10:00 International Church of Prague, Ve Smečkách 13, Praha 1
Počet členů: 82/17/23
Vstup: Šimon Benc
Narození: Julie Marie Kretová

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal, Petr Žůna, Jiří Bukovský
Shromáždění: neděle od 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 41/3/10

KRISTEM PROMĚNĚNÉ ŽIVOTY

**Křesťanské
společenství
Praha**

sbor Křesťanské společenství Praha
 IČ: 73631043
 DIČ: CZ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
 Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: **284 822 294**
 e-mail: praha@kaes.cz
www.kspraha.cz
facebook.com/kspraha

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
 ČSOB, pobočka Praha 1,
 Václavské nám. 32
 číslo účtu: **223775399/0300**
 konst. s.: **0558**
 var. symboly:

06694	desátky	Hostivař
08694	desátky	Jih
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
01694	desátky	Sever
07694	desátky	Střed
09694	desátky	Východ
05694	desátky	Západ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

INFORMACE O MLÁDEŽI
www.mladezpaha.kaes.cz

HLAVNÍ VEDOUCÍ MLÁDEŽE
Dita Frantíková
 775 367 678
dita.frantikova@kaes.cz

DOROST (12–15 LET)
 středy 17:00–19:00 hod.
kolektivní vedení
více info Kristýna Říhová
 737 539 659
rihova.kris@seznam.cz

POROST (15–18 LET)
 úterky 17:30–19:30 hod.
více info Miloš Kačírek jr.
 604 651 744
kacirekmilos@seznam.cz

ODROST (18–25 LET)
 pondělky 18:30–21:00 hod.
více info Michal Klesnil
 737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

Křesťanské společenství mládeže, Za Vodárnou 33/1767, 182 00 Praha 8, IČ: 26640627
 číslo účtu: 186564276/0300, v.s. 682102

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele KS Praha. Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

Vydavatel: Sbor Křesťanské společenství Praha, Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8 / Vychází pro vnitřní potřebu sboru. / e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Lubomír Ondráček, Anna Slobodová / **Korektury:** Kristýna Leitemannová, Eduard Bláha, Elena Zemanová

Grafická úprava a sazba: Olga Hrdinová, atelier-apeo / **Příjem článků:** písemně na e-mail sd@kaes.cz / **Uzávěrka:** Vždy k 10. předchozího měsíce. **Zdarma**

SBOROVÉ AKCE

Pokud není určeno jinak, jsou akce ve sborové budově KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8–Palmovka.

2. 9. Sborové shromáždění

neděle 15:00, Kulturní dům Ládví
Chvály: hudební skupina Aioneth
pod vedením Davida Bukáčka
Kázání: Lubomír Ondráček – Naše hodnota

úterý **Místa uzdravení**
4. 9. 18:00–20:00, 1. patro
www.mistauzdraveni.cz

sobota **Uzdravovací a vyučovací shromáždění**, 14:30–18:30
8. 9. velký sál, od 14:00 modlitby
Vede: Luboš Patočka

neděle **shromáždění v rámci regionů**
9. 9. **ŠESTÁ – večerní setkání pro mladé**
18:00–20:00, Ortenovo nám. 34,
škola TGM, Praha 7

Evangelizační Exploze

úterý 11. 9. – 27. 11. od 17:00 (3 hod.),
malý sál
kontaktní osoba Stanislav Roubal,
st.roubal@seznam.cz
více na eecr.cz

úterý 11. 9. **Porost**, 17:30–19:30

středa **Dorost**, 17:00–19:00
(dorostové Pancakes)

čtvrtek **Místa uzdravení**
13. 9. 17:00–19:00, 1. patro
www.mistauzdraveni.cz

14. – 15. 9. **Místa uzdravení – seminář**
Přednášející: Paul Clift

neděle **shromáždění v rámci regionů**

17. 9. Sborová modlitební

pondělí 18:00–19:30, malý sál

úterý **Evangelizační Exploze**
18. 9. 17:00–20:00, malý sál
18. 9. **Porost**, 17:30–19:30

středa **Kurz výchova dětí** (10 dopolední)
19. 9. od 10:00, www.kspraha.cz
19. 9. **Dorost**, 17:00–19:00

pátek **Friday Young Wine**
21. 9. 19:00–24:00, velký sál

22. 9. Setkání služebníků

sobota 9:00–15:00, velký sál

neděle **shromáždění v rámci regionů**

úterý **Evangelizační Exploze**
25. 9. 17:00–20:00, malý sál
25. 9. **Porost**, 17:30–19:30
25. 9. **Kurz Alfa**, 18:30, velký sál

středa **Kurz výchova dětí** (10 dopolední)
26. 9. od 10:00, www.kspraha.cz
26. 9. **Dorost**, 17:00–19:00

čtvrtek **Místa uzdravení**
27. 9. 17:00–19:00, 1. patro
www.mistauzdraveni.cz

pátek **akce Porostu**
28. 9. (více info Miloš Kačírek ml.,
604 651 744)

neděle **shromáždění v rámci regionů**

pondělí 1. 10. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý **Místa uzdravení**
2. 10. 18:00–20:00, 1. patro
www.mistauzdraveni.cz
2. 10. **Evangelizační Exploze**
17:00–20:00, malý sál
2. 10. **Porost**, 17:30–19:30
2. 10. **Kurz Alfa**, 18:30, velký sál
středa **Kurz výchova dětí**
3. 10. od 10:00, www.kspraha.cz
3. 10. **Dorost**, 17:00–19:00
3. 10. **Kurz výchova teenagerů**
19:00–20:30

čtvrtek **Kurz příprava na manželství**
4. 10. 18:30–21:30

5.–7. 10. Beton (pro muže 19–25 let)

růst v pravého muže a bojovat o čistotu

mladezpaha.kaes.cz/beton19plus

7. 10. Sborové shromáždění

neděle 15:00, Kulturní dům Ládví
Chvály: hudební skupina „Big Band“
složená z více sborových chváličů
Kázání: Petr Kácha – Naše bezpečí v Kristu
Společná služba starších

pondělí 8. 10. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý **Evangelizační Exploze**
9. 10. 17:00–20:00, malý sál
9. 10. **Porost**, 17:30–19:30
9. 10. **Kurz Alfa** (Palmovka)
18:30, velký sál

středa **Kurz výchova dětí**
10. 10. od 10:00, www.kspraha.cz
10. 10. **Dorost**, 17:00–19:00
10. 10. **Kurz výchova teenagerů**
19:00–20:30

čtvrtek **Místa uzdravení**
11. 10. 17:00–19:00, 1. patro
www.mistauzdraveni.cz
11. 10. **Kurz příprava na manželství**
18:30–21:30

sobota **Uzdravovací a vyučující shromáždění** (Luboš Patočka)
13. 10. 14:00–18:00, velký sál

neděle **shromáždění v rámci regionů**
14. 10. **ŠESTÁ – večerní setkání pro mladé**
18:00–20:00, Ortenovo nám. 34,
škola TGM, Praha 7

15. 10. Sborová modlitební

pondělí 18:00–19:30, malý sál
pondělí 15. 10. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý **Evangelizační Exploze**
16. 10. 17:00–20:00, malý sál
16. 10. **Porost**, 17:30–19:30
16. 10. **Kurz Alfa** (Palmovka)
18:30, velký sál

středa **Kurz výchova dětí**
17. 10. od 10:00, www.kspraha.cz
17. 10. **Dorost**, 17:00–19:00
17. 10. **Kurz výchova teenagerů**
19:00–20:30

čtvrtek **Kurz příprava na manželství**
18. 10. 18:30–21:30

pátek **Friday Young Wine**
19. 10. 19:00–24:00, velký sál

neděle **shromáždění v rámci regionů**

pondělí 22. 10. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý **Evangelizační Exploze**
23. 10. 17:00–20:00, malý sál
23. 10. **Porost**, 17:30–19:30
23. 10. **Kurz Alfa** (Palmovka)
18:30, velký sál

středa **Kurz výchova dětí**
24. 10. od 10:00, www.kspraha.cz
24. 10. **Dorost**, 17:00–19:00
24. 10. **Kurz výchova teenagerů**
19:00–20:30

čtvrtek **Místa uzdravení**
25. 10. 17:00–19:00, 1. patro

neděle **shromáždění v rámci regionů**

pondělí 29. 10. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý **Evangelizační Exploze**
30. 10. 17:00–20:00, malý sál
30. 10. **Kurz Alfa** (Palmovka)
18:30, velký sál

středa **Kurz výchova dětí**
31. 10. od 10:00, www.kspraha.cz
31. 10. **Kurz výchova teenagerů**
19:00–20:30

27.–30. 10. Podzimky

akce pro mládež 12–18 let v Kutné Hoře

Kurzy Alfa, Příprava na manželství, Výchova teenagerů, Evangelizační exploze jsou pro předem přihlášené.

Na MÍSTA UZDRAVENÍ je vhodné se předem
přihlásit: mistauzdraveni@gmail.com

Největší dobrodružství

Zveme vás na úvodní večeri kurzů Alfa s promluvou na téma

Jde v životě ještě o víc?

Úterý 25. září 2018 v 18:30 hodin

sál KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8
metro B – Palmovka

Vstup volný

Prosíme, rezervujte si místo nejpozději den předem.
Kontakt: Tomáš Božovský, tel. 724 435 310 (i sms),
tom.bozovsky@gmail.com, www.kspraha.cz

Alfa

kurzyalfa.cz

kurzy Alfa / Křesťanské společenství Praha

25. září – 4. prosince 2018

Zveme Vás na kurz Alfa, který začíná úvodním večerem v úterý 25. září. Kurz Alfa jednoduše a prakticky seznamuje s obsahem křesťanské víry a pochází z Anglie. Zúčastnilo se jej již asi 30 milionů účastníků, nyní běží víc než 65 tisíc kurzů ve 169 zemích světa. Součástí kurzu je víkend mimo Prahu, na který můžete vzít i svoji rodinu či přátele.

Každý večer začíná v 18:30 večerí, pokračuje promluvou na dané téma a následně diskusí, v níž hosté mohou téma večera dále rozvinout či se podělit o své zkušenosti.

Kurz proběhne v Praze 8, v ul. Na Žertvách 23, v blízkosti metra B–Palmovka. Přihlásit se můžete telefonicky (i SMS) či e-mailem, buď na celý kurz, nebo jen na úvodní večer. Prosíme, rezervujte si místo nejpozději den předem, počet míst je omezen. V případě naplnění kapacity kurzu budete vyzooměni.

Těšíme se na setkání s Vámi 25. září,

za tým pořadatelů Tomáš Božovský

Kontakt: tom.bozovsky@gmail.com, tel. 724 435 310

Témata jednotlivých večerů:

út. 25. září	Jde v životě ještě o víc?
út. 2. října	Kdo je to Ježíš?
út. 9. října	Proč Ježíš zemřel?
út. 16. října	Jak získat víru?
út. 23. října	Proč a jak se modlit?
út. 30. října	Proč a jak číst Bibli?
út. 6. listopadu	Jak nás Bůh vede?
Víkend s Alfou 10. – 11. 11.	téma: Duch Svatý
út. 13. listopadu	Jak odolat zlému?
út. 20. listopadu	Proč a jak mluvit o víře?
út. 27. listopadu	Uzdravuje Bůh i dnes?
út. 4. prosince	A co církev?

Operation: BETON19+

Target:

růst v pravého muže a bojovat o čistotu

Mission info:

Date: 5.–7. 10. 2018

Location: N 50° 36.907'
E 14° 20.926'

Age: 19–25

Activities:

- praktické programy a svědectví
- film a outdoorová aktivita
- otevřenost a přátelství

mladezpraha.kaes.cz/beton19plus